

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — *Landgericht Hamburg* — 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 726/2004, nustatančio Bendrijos leidimų dėl žmonėms skirtų ir veterinarinių vaistų išdavimo ir priežiūros tvarką ir įsteigiančio Europos vaistų agentūrą (OL L 136, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 34 t., p. 229), priedo aiškinimas — Šio priedo 1 dalyje esančios sąvokos „sukurti“ (pranc. k. „issu de“) turinys — Skysto vaisto perpylimo iš originalios pakuotės į vienkartinius švirkštus galimas įtraukimas į šią sąvoką.

Rezoliucinė dalis

Dėl veiklos, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, jeigu ja nepakeičiamas atitinkamas vaistas ir ji vykdoma vien remiantis konkrečiais receptais, kuriuose ji nurodyta, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, nebūtina gauti leidimo prekiauti pagal 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 726/2004, nustatančio Bendrijos leidimų dėl žmonėms skirtų ir veterinarinių vaistų išdavimo ir priežiūros tvarką ir įsteigiančio Europos vaistų agentūrą, 3 straipsnio 1 dalį, bet jai bet kuriuo atveju toliau taikomos 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/83/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio žmonėms skirtus vaistus, iš dalies pakeistos 2010 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/84/ES, nuostatos.

(¹) OL C 13, 2012 1 14.

2013 m. kovo 21 d. Teisingumo Teismo (devintoji kolegija) sprendimas byloje Europos Komisija prieš Italijos Respubliką

(Byla C-613/11) (¹)

(Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — Valstybės pagalba — Valstybės pagalba, Italijos Respublikos suteikta laivybos sektoriui Sardinijoje — Komisijos sprendimas 2008/92/EB, kuriuo ši pagalba pripažįstama nesuderinama su bendrąja rinka ir nurodoma ją susigražinti iš gavėjų — Neįvykdymas per nustatytą terminą)

(2013/C 156/14)

Proceso kalba: italų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama B. Stromsky ir D. Grespan

Atsakovė: Italijos Respublika, atstovaujama G. Palmieri, padedamo *avvocato dello Stato* S. Fiorentino

Dalykas

Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — Valstybės pagalba — Visų priemonių, reikalingų įvykdyti 2007 m. liepos 10 d. Komisi-

sijos sprendimo 2008/92/EB dėl Italijos valstybės pagalbos schemos Sardinijos laivybos sektoriui (OL L 29, 2008, p. 24) 2 ir 5 straipsnius nesiėmimas per nustatytą terminą — Reikalavimas realiai ir nedelsiant vykdyti Komisijos sprendimus — Nepakankama aptariamoms neteisėtoms pagalbos išieškojimo procedūrai

Rezoliucinė dalis

1. Nesiimdama visų reikalingų priemonių, kad susigražintų iš gavėjų valstybės pagalbą, kuri 2007 m. liepos 10 d. Komisijos sprendimo 2008/92/EB dėl Italijos valstybės pagalbos schemos Sardinijos laivybos sektoriui 1 straipsniu buvo pripažinta neteisėta ir nesuderinama su bendrąja rinka, Italijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal minėto sprendimo 2 ir 5 straipsnius.
2. Priteisti iš Italijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 32, 2012 2 4.

2013 m. balandžio 11 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas byloje (Landgericht München I (Vokietija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Karl Berger prieš Freistaat Bayern

(Byla C-636/11) (¹)

(Reglamentas (EB) Nr. 178/2002 — Vartotojų apsauga — Maisto sauga — Visuomenės informavimas — Netinkamo žmonėms vartoti, tačiau sveikatai nekenksmingo maisto pateikimas į rinką)

(2013/C 156/15)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Landgericht München I

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Karl Berger

Atsakovė: Freistaat Bayern

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — *Landgericht München I* — 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 178/2002, nustatančio maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiančio Europos maisto saugos tarnybą ir nustatančio su maisto saugos klausimais susijusias procedūras (OL L 31, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 6 t., p. 463) 10 straipsnio išaiškinimas — Taikymo sritis „ratione temporis“ — Nacionalinė norma, pagal kurią leidžiama visuomenę informuoti tuo atveju, jei į rinką pateko vartoti žmonėms netinkami, šleikštulių sukeliantys, tačiau konkrečiai sveikatai nekenksmingi maisto produktai

Rezoliucinė dalis

2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 178/2002, nustatančio maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiančio Europos maisto saugos tarnybą ir nustatančio su maisto saugos klausimais susijusias procedūras, 10 straipsnis aiškintinas taip, kad juo nedraudžiama nacionalinė norma, pagal kurią leidžiama informuoti visuomenę nurodant maisto produkto pavadinimą ir įmonės, kurios vardu arba komerciniu pavadinimu maisto produktas buvo pagamintas ar perdirbtas arba pateiktas į rinką, pavadinimą tokiu atveju, kai toks maisto produktas, nors ir yra sveikatai nekenksmingas, tačiau netinkamas žmonėms vartoti. Šio reglamento 17 straipsnio 2 dalies antra pastraipa aiškintina taip, kad pagal ją tokiais aplinkybėmis, kokios nagrinėjamos pagrindinėje byloje, nacionalinės valdžios institucijos gali apie tai informuoti visuomenę, laikydamosi 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 882/2004 dėl oficialios kontrolės, kuri atliekama siekiant užtikrinti, kad būtų įvertinama, ar laikomasi pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų, gyvūnų sveikatos ir gerovės taisyklių, 7 straipsnio reikalavimų.

⁽¹⁾ OL C 98, 2012 3 31.

2013 m. balandžio 11 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje (Bundesgerichtshof (Vokietija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Land Berlin prieš Ellen Mirjam Sapir, Michael J Busse, Mirjam M Birgansky, Gideon Rumney, Benjamin Ben-Zadok, Hedda Brown

(Byla C-645/11) ⁽¹⁾

(Reglamentas (EB) Nr. 44/2001 — 1 straipsnio 1 dalis ir 6 straipsnio 1 punktą — Sąvoka „civilinės ir komercinės bylos“ — Valstybės institucijos nepagrįstai sumokėta suma — Prašymas grąžinti šią sumą pareiškiant ieškinį teisme — Jurisdikcijos nustatymas susijusių ieškinių atveju — Glaudus ryšys tarp ieškinių — Atsakovas, kurio gyvenamoji vieta yra trečiojoje valstybėje)

(2013/C 156/16)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Bundesgerichtshof

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Land Berlin

Atsakovai: Ellen Mirjam Sapir, Michael J Busse, Mirjam M Birgansky, Gideon Rumney, Benjamin Ben-Zadok, Hedda Brown

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Bundesgerichtshof — 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse

bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 12, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 4 t., p. 42) 1 straipsnio 1 dalies ir 6 straipsnio 1 punkto išaiškinimas — Sąvoka „civilinės ir komercinės bylos“ — Valstybės institucijos ieškinių įtraukimas į bylą dėl reikalavimo grąžinti be teisinio pagrindo sumokėtą sumą pagal administracinę procedūrą dėl kompensacijos už žalą, atsiradusią dėl nacių režimo

Rezoliucinė dalis

- 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo 1 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad sąvoka „civilinės ir komercinės bylos“ apima ieškinį dėl nepagrįstai sumokėtos sumos grąžinimo tuo atveju, kai viešasis subjektas, kurį įstatymu dėl žalos, atsiradusios dėl prie totalitarinio režimo vykdytų persekiojimų, atlyginimo įsteigta institucija įpareigojo kaip kompensaciją perversi nukentėjusiam asmeniui dalį nekilmos turto pardavimo sumos, dėl netyčinės klaidos šiam asmeniui perduoda visą pardavimo sumą ir vėliau teisme reikalauja grąžinti nepagrįstai gautą sumą.
- Reglamento Nr. 44/2001 6 straipsnio 1 punktą reikia aiškinti taip, kad egzistuoja glaudus ryšys, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, tarp reikalavimų, nukreiptų prieš kelis kitų valstybių narių teritorijoje nuolat gyvenančių atsakovų, kai pastarieji, susidarius aplinkybėmis, kaip antai pagrindinėje byloje, atsikirsdami remiasi papildomos kompensacijos reikalavimais, dėl kurių reikia priimti bendrą sprendimą.
- Reglamento Nr. 44/2001 6 straipsnio 1 punktą reikia aiškinti taip, kad jis negali būti taikomas atsakovams, kurie neturi nuolatinės gyvenamosios vietos valstybės narės teritorijoje, kai ieškinyje pareikštas prieš keletą atsakovų, tarp kurių yra ir asmenys, turintys nuolatinę gyvenamąją vietą Europos Sąjungoje.

⁽¹⁾ OL C 80, 2012 3 17.

2013 m. balandžio 11 d. Teisingumo Teismo (septintoji kolegija) sprendimas byloje Mindo Srl prieš Europos Komisiją

(Byla C-652/11 P) ⁽¹⁾

(Apeliacinis skundas — Konkurencija — Kartelis — Italijos žaliavinio tabako pirkimo ir pirminio perdirbimo rinka — Solidarai už skolos sumokėjimą atsakingo skolininko baudos mokėjimas — Suinteresuotumas pareikšti ieškinį — Įrodinėjimo pareiga)

(2013/C 156/17)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: Mindo Srl, atstovaujama avvocati G. Mastrantonio, C. Osti ir A. Prastaro